

Sakskøbing (M. Madsen), som jo uøje kender disse Forhold, tilkuffer mig sit Bifald. Jeg har da det Haab, at naar vi komme til at overveje disse Forhold, skal det lykkes at skaffe disse Underofficerer, hvad de have Krav paa at faa. Den Smule Godtgørelse, der vil gaa med til saadanne Kvarterer, vil være aldeles forsvindende og vil være uden Betydning, naar man derved kan sikre disse Underofficerer, der ere ældre Mænd, et saadant Kvarter, som de efter min Mening have Krav paa at faa. Med det Haab, at dette Punkt vil blive Genstand for nærmere Overvejelse skal jeg anbefale Lovforslaget.

Fr. Jensen (Hjørring Amts 2den Valgkreds): At der trænges til en Omordning af Bestemmelserne om Godtgørelse for Indkvarterina, er sikkert; men jeg synes, at naar der skal lovgives paa dette Omraade, saa skulde der lovgives saaledes, at de Bestemmelser, der nu blive truffne, blive tidsvarende og stemmende med Nutidens Forordninger. Det synes jeg ikke, at de Bestemmelser ere, der ere angivne i Forslaget. Naar der bestemmes 10 Dre for Bærelse og Seng til en Officer, saa er det jo knap til Sluttage paa Sengen, og der er slet ikke noget deri for Bærelset. Hvad der forekommer mig at være mest urigtigt, er Bestemmelsen om Staldpladsen. Naar der foreslaas 6 Dre daglig for Staldplads og Strøelse til en Hest, saa er det ikke tidsvarende. Det var meget rimeligere, at der blev givet Bestemmelse om, at der skulde gives tilstrækkelig ren Halm til Strøelse, og at det skal betales med gangbar Pris, minus et lille Udtag, for Gødningssværdien. Naar man tænker sig, at der hos en lille Gaardmand bliver anbragt 4—6 Heste, vil han dertil bruge 20 Pd. Halm, og saa har det ikke ringe Betydning, at han kun skal have 6 Dre pr. Dag for hver Hest. Naar det forhen var 1½ Skilling eller 3 Dre, er der ikke efter min Mening videre Forordning slet; enten de saa 3 Dre eller 6 Dre, er omtrent Hip som Hap, thi ingen af Delene synes mig passende Betaling. Der er en gammel Bestemmelse, som siger, at Officererne skulle have Røffenlejligheden og fornøden AIdebrændsel; det forekommer mig at være noget urigtigt og ikke tidsvarende og har vist aldrig været det. Jeg synes nogt, at den Bestemmelse burde udgaa. Som Regel er der jo kun eet Røffen i en almindelig Bondeggaard, og skulle Officererne have Lov til at have det, saa er Familien uheldig stillet. Jeg vil slutte med at udtale Haabet

om, at det eventuelle Udvalg vil komme til at træffe mere heldige Bestemmelser, end her er truffet.

F. Sage: Jeg vil tillade mig at takke den højærede Indenrigsminister, fordi han har fremsat dette Forslag. Det var jo efter Forhandlinger for et Par Aar siden, at dette Spørgsmaal blev fremdraget, og at den højtærede Minister nu har imødeføjet det, forekommer mig at burde modtages med Tak. Jeg kan ikke være ganske enig med den forgaaende Taler (M. Jensen); i, at de Satter, der her ere satte, skulle være for ringe. Det er naturligvis en Slønsag, og det kunde være meget naturligt, om der blev nogen Forhøjelse; men i og for sig kan den Byrde, som saaledes paalægges Befolkningen, naar der dog gives Erstatning som her foreslaaet, ikke siges at være i nogen Maade urimelig, og naar der f. Eks. nævnes, at 6 Dre daglig pr. Hest er for lidt i Forhold til Halmpriserne, maa det erindres, at man beholder Gødningen og i øvrigt har andre Fordele. I Motiverne er tilstrækkeligt, forekommer det mig, fremhævet de indirekte Fordele, som Beboerne have af større Troppesamlinger, saa naar de blot faa de direkte Udgifter refunderede, maa de være tilfredse. Det var ikke Tilfældet tidligere, og derfor tillod jeg mig for et Par Aar siden at fremdrage dette Spørgsmaal under Finanslovsbehandlingen. Det er naturligvis intet i Bejen for, at man forhøjede disse Satter lidt; men det forekommer mig at ville være urigtigt at forhøje dem saaledes, at der i og for sig blev Fortjeneste ved det. Derimod er jeg enig med den ærede første Taler (M. Jensen) i, at Stabssergenterne og — for saa vidt der kunde være Tale derom — de med dem ligestillede hør i denne Henseende behandles lige med Officerer, hvad Kvarteer angaar, thi deres Arbejde maa — det har det ærede Medlem udvillet — i Virkeligheden siges at kræve særlig Hensyn. Der er kun et lille Punkt, jeg kunde have ønsket ændret med Hensyn til Officererne. Det er jo heldigt, at der er sat en Takst af en Krone for Ankomstdagen, derved er tillige angivet en Norm, hvorefter man maa antage, at Spørgsmaalene maa blive deciderede i Tilfælde af Uenighed. Det er jo sjældent, at der opstaar Uenighed om dette, men naar den opstaar, enten det nu er Kvarterværetterne, som ere misfornøjede, eller det er Officererne, saa er det altid meget uheldigt. Jeg indser ikke, hvad der skulde være i Bejen for at bestemme, at naar en, eller